KARAOĞLAN

HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİS

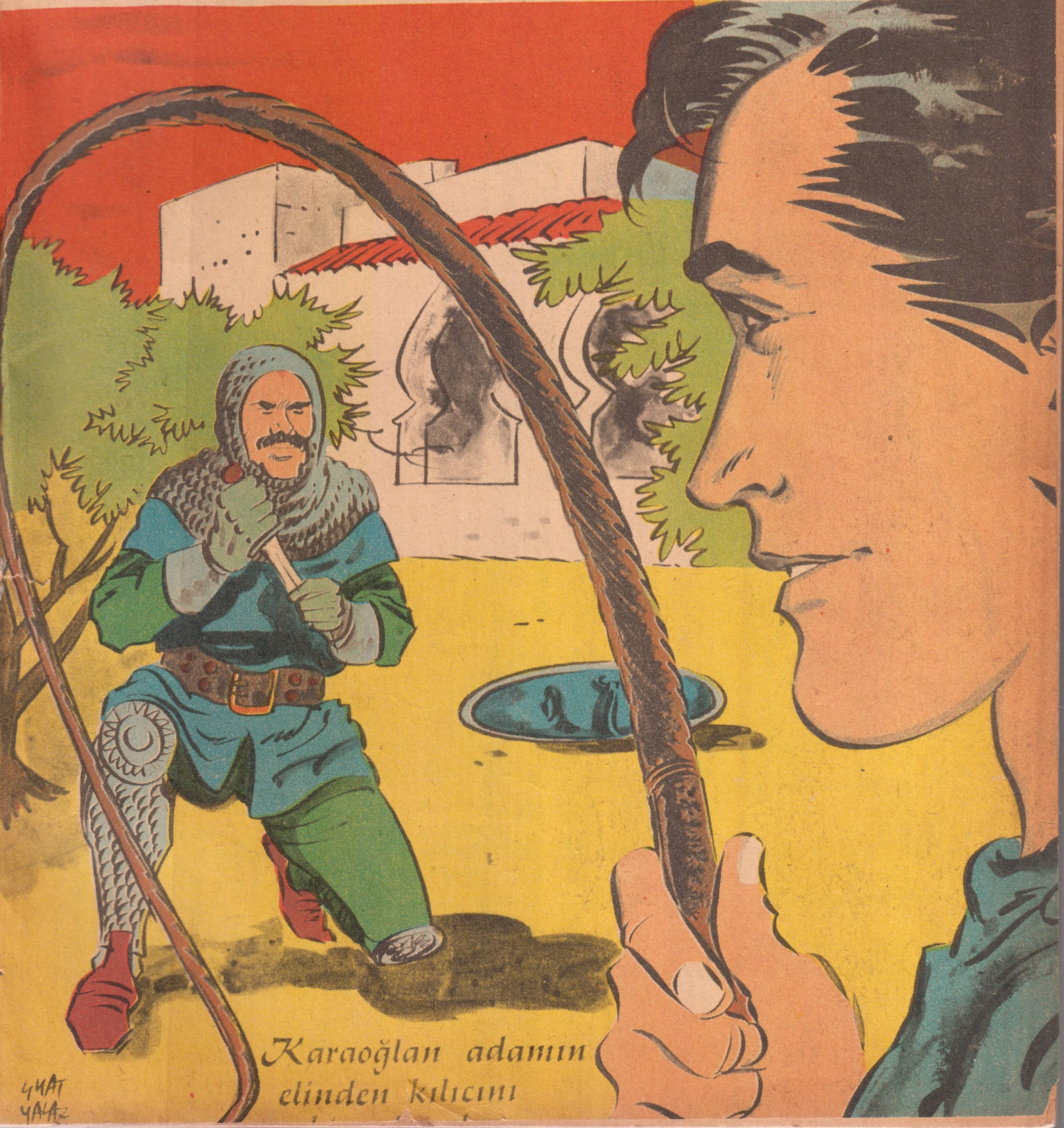

KARAOĞLAN - HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ
Sahibi ve Sorumlu Yönetmeni: SUAT YALAZ
Ankara Cad. 45. Güncer Han No. 19 İstanbul Tel: 273007

İLÂN VE ABONE ŞARTLARI: Arka Kapak (4 Renk Ofset Baskı): 1000 Lira
Ön İç Kapak: 700, Arka İç Kapak: 600, İç Sayfa: 500 Lira
Abone: Yıllığı 40, Altı Aylığı 22 Lira

Bayiler için müracaat adresi:
ANADOLU DAĞITIMI: Hürriyet Dağıtım Ltd. Şirketi Cağaloğlu, Emek Han 19. İstanbul.
İSTANBUL DAĞITIMI: İbrahim Kazma. Ankara caddesi, Vilayet Han. İstanbul.

Gülsüm Kamu intihara kalktı

HASTAHANEYE KALDIRILAN ARTİST GÜÇLÜKLE KURTARILDI...

Film yazıhanesindeki sandalyelerden birine uzanmış, âdeta yığılmış genç kadın içeriye boş çay bardaklarını almaya giren kahvecinin dikkatini çekti. Avazı çıktığı kadar bağırdı çocuk :

«Koşun Gülsüm abla ölmüş, koşun...»

Bitişik odada oturan prodüktörle yardımcısı koşuştular. Gülsüm Kamu gerçekten cansız gibi yatıyordu sandalyenin üzerinde. Hemen nabzını dinlediler. Atıyordu. Demekki ölmemişti.

Derhal hastahaneye kaldırıldığı sırada Gülsüm Kamu'nun intiharı ile ilgili tahkikat da başladı. Kamu, son günlerde arkadaşlarına bir rahatsızlığından bahsediyor ve üzüntü duyduğunu söylüyordu. Oldukça düşünceli ve üzgün görünüyor, çalışmalara da katılmıyordu.

Kendisine yardımcı olacağını söyleyen arkadaşı prodüktöre o gece giderek uzun süre konuştu. Ondan olumlu bir cevap alamadığı için üzülüyordu. Şiddetli şekilde münakaşa ettiler. Sonra prodüktör onu odada yalnız bırakarak diğer odaya geçti.

İşte bu münakaşadan yarım saat sonra kahveci çırağı içeriye girince Gülsüm'ü sandalyenin üzerine yığılmış buluyor ve onun intihara teşebbüs ettiği hemen yanıbaşında bulunan iki boş «petrankil» tüpünden anlaşılıyordu.

★

Beşinci Karısı

Türk sinemasının eski, kurt jönlerinden Muzaffer Tema 5 inci defa evlendi. Tema 46, eşi Gülay ise 20 yaşında. Aradaki yaş farkına rağmen karı koca son derece mes'ut... Yanda Tema ile yeni gelin görülüyor.

KARAOĞLAN ÜÇ YAŞINA BASTI!

KARAOĞLAN Dergisi, 17 sayılık ilk çıkışını saymazsak, geçen hafta çıkan 105 inci sayısıyla ikinci yayın yılını doldurmuş, bu sayımızla da 3 üncü yaşına basmış bulunuyor. Her geçen gün şöhreti ile birlikte hayranları da çığ gibi büyüyen ve gittikçe yurdumuzun en sevilen resimli roman kahramanı olan KARAOĞLAN, bütün okuyucularına gösterdikleri içten sevgi ve ilgilerinden dolayı teşekkür eder.

— *Dikkat etsene be! Çorbanın içi nota doldu...*

PIŞMIŞ TAVUK GİBİ

Adamın biri kendisine yeni bir hazır pantolon almıştı. Fakat akşam eve gelince, baktı ki pantolon biraz uzun ayağına. Karısından kısaltmasını istedi.

Aynı talebi kızına yaptı.

— Olmaz, imkânı yok babacığım, dedi o da. Çünkü dersim var.

Adam bu sefer gitti hizmetçiden istedi. Ama o da çok işi olduğunu söyliyerek adamı tersledi. Ve zavallı ertesi günü yine işe eski pantolonu ile gitti. Akşam dönünce, karısı, «Pantolonunu kesip kısalttım kocacığım,» dedi. O da hemen giydi. Fakat bir de ne görsün? Pantolonun boyu dizlerde... Çünkü vicdan azabına dayanamayan kızı ve hizmetçisi de pantolonu sırayla kısaltmışlardı...

BERBER REKABETİ

İtalyanın küçük bir kasabasında iki berber arasında amansız bir mücadele vardı. Derken günlerden birgün biri vitrinine şöyle bir tabelâ astı: «Burada sâdece 250 kuruşa saç kesilir.»

Ertesi gün de rakibi afişi çekti: «Burada saç 250 kuruşa değil, 150 kuruşa kesilir.»

Üçüncü gün ilk berber şu afişi asmakla yetindi: «Size 150 kuruşa malolan saç traşını düzelttirmek için bize mutlaka uğrayın.»

TARİF

Şakacının birinin sözü :

— Kötümser kadın, ancak geçilebilecek bir yerden arabasıyla geçemeyeceğini düşünen kadındır. İyimser erkek de, karısının böyle bir yerden geçmeye kalkışmayacağını sana insandır...

AZ LÂF...

Crillon birgün kral Henri IV'e şöyle bir mektup gönderdi :

— Kral hazretleri. Sâdece üç kelime: para veya kapı...

Kral derhal şu cevabı verdi :

— Crillon, sâdece dört kelime: Ne o, ne öbürü.

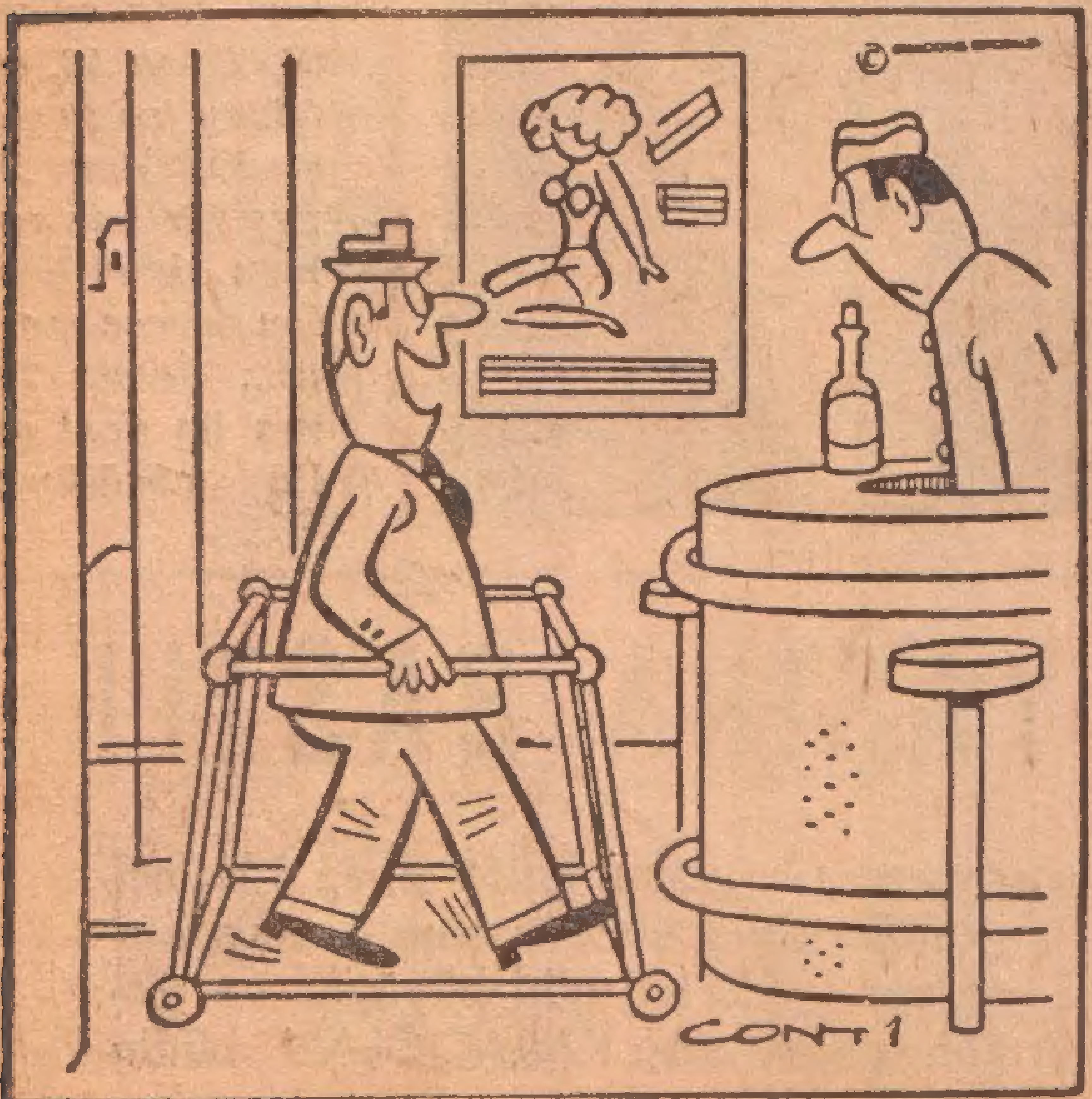

— *Bir duble konyak bana!...*

Rahatına düşkün paraşütçü...

5 YOLCU

— 2 —

“KORKMAK mı?» Jim, ne iskambil falına inanırdı, ne de el falına. Genç adam, istikbalin okunmayacağından emindi. Fakat aynı zamanda geniş fikirli bir insan olduğu için yeryüzünde ve öbür dünyada etraflıca izah edilmesi lâzım gelen bazı şeyler bulunduğunu da söylerdi. Bazan, en alâkasız hâdiselerin arasında bir bağ olduğu ortaya çıkardı. Bazan, ufak tesadüfler mühim neticeler doğururlardı.

Meselâ Jim'in kendi hayatı da böyleydi.

Eğer annesiyle babası, o İkinci Dünya Harbi sırasında deniz kuvvetlerinde hizmet görürken ölmemiş olsalardı, genç adam da eninde sonunda Hebride'lerdeki Unga adasına, ailenin oradaki malikânesine dönecekti. Mimarlık tahsili yapmayacak ve Edinburgh'da bir arkadaşıyla büro açmayacaktı. Ve eğer Unga'daki ev satılmasaydı, o vakit de gri gözlü esmer kadınla da tanışmayacaktı.

Tabiî, genç kadına aşık değildi. Kadın da ona. Jim, evi satmak istemişti. O da almak. Kadınla tanışmış olması mühim değildi. Onunla tekrar karşılaşması da önemli olmayacaktı.

Fakat... aklına o acaip düşünce takılmıştı bir kere. Eğer annesiyle babası harb sırasında ölmeselerdi, o da gri gözlü genç kadınla tanışamıyacaktı.

Hâdiseler hâdiseleri takip etmişti. Bir söz, bir düşünceye sebep olmuştu. Ve bir düşünce, bir dünyayı alt üst edebilirdi.

Birdenbire Dr. Schreck'in cevabını beklediğini farketti. «Madem hâdise er veya geç olacak, o zaman bundan korkmak neye?» dedi.

Schreck, acaip bir tavırla başını salladı. «Pekâlâ...» İskambilleri uzattı. Jim'e bir an buzdan parmaklar sırtında dolaşıyormuş gibi geldi. Fakat bu eski batıl inançların, çocukca korkuların bir kalıntısıydı. Hebride'lerin bulutlu, mistik atmosferinde büyüyen bir insan hiç bir zaman bu gölgeli fikirlerin tesirinden kurtulamazdı. Jim Dawson elini uzatarak, sert bir tavırla, meydan okurmuş gibi kâğıtlara vurdu.

Üç kere...

Schreck, iskambilleri ağır ağır, düşünceli düşünceli karıştırmağa başladı. Kompartmandaki diğer yolcular, ona dikkatle bakıyorlardı. Marsh bile gazetesini indirmişti. Schreck'i müstehzi bir alâkayla seyrediyordu.

Jim, alnını oğuşturdu. Bu kâğıtlarda bir acaiplik vardı. Sanki iskambiller, kendi kendilerine hareket ediyorlardı. Destenin içinden ağır ağır fakat insanı korkutan bir şekilde kaymaktaydılar.

Schreck, «Görüyormusunuz» diye mırıldandı. «Onları ben karıştırmıyorum. Onlar sıraya girmek için benim ellerimden istifade ediyorlar. Ve böylece... sizin kaderinizi açıklıyorlar...»

Kompartmana derin bir sessizlik çöktü. Schreck'in parmakları hareketsiz kaldı. Kartların kayması durdu. Schreck'in elleri şimdi avının üzerine atılmağa hazırlanan birer kartala benziyordu. Fakat zalim değil daha ziyade esrarengizdi bu eller.

Adam, çantasının üzerine dört iskambil koydu.

Bunlardan biri atın çektiği bir arabaydı. İki tekerlekli, renkli bir harb arabası...

İkincisi bir kadındı. Bir tanrıça.

Üçüncüsünde, ay etrafı aydınlatırken, kurta benzer iki hayvan birbirlerine doğru gidiyorlardı.

Dördüncü, büyücüydü. Bir kadınla bir hayvanı gösteriyordu. Üstelik bunlar iğrenç bir şekilde canlı gibi duruyorlardı.

Tabiî bunların hiç bir mânası yoktu. Tek başlarına da öyle, bir arada da... Jim Dawson, kartlara baktı ve bir iki saniye içerisinde onlarla alâkalı bir kaç gülünç hikâye uyduruverdi. Toplantılarda oynanılan oyunlardan farksız bir şeydi bu. İşte o kadar. «Bir zamanlar güzel bir kadın vardı. Mehtaplı bir gecede bir arabaya binerek gezmeye çıktı. Tabiî civarda ne kadar çapkın kurt varsa peşinden ıslık çalmağa başladı. Ve...»

Gözlerini resimlerden alamıyordu, Jim. Bakarken bakarken bunlar büyümeğe başladılar. Gülünç fakat yine de insanın dikkatini çeken bir şekil meydana getirdiler. Artık iskambiller, Jim'in duymağı istemediği bir hikâyeyi anlatıyorlardı. Saçma ve iğrenç bir hikâyeydi bu. Jim, bunun sona ermesini arzuluyordu. Bu hikâye, hemen, oracıkta bitmeliydi.

Fakat iskambiller bütün bunları nasıl biliyorlardı? Sch-

BÜYÜK HEYECAN ROMANI

recek, nereden öğrenmişti? Bir insan karşısındakinin kafasının içini görebilir, oradaki acaip hayalleri, kendisine bile itiraf edemediği arzularını, düşüncelerini okuyabilir miydi?

Hayvanın başı irileşti irileşti. Bu korkunç şey onunla alay ediyordu sanki. Jim Dawson şimdi uyanıkken görülen bir rüyaya dalmıştı. Kendisini de bundan kurtaramıyordu...

İ K İ

Jim Dawson, bürosundaydı. Parlak, güneşli, güzel bir gündü. Sokaktan ilerlerken rüzgâr yüzünü kırbaçlamış, onu âdeta karşıya sürüklemeğe kalkmıştı. Fakat şimdi pencereden içeriye güneşin sıcak ışıkları süzülüyordu. Ortağı Ned Callaghar'ın odasına girdi. Ned, telefonu kapıyordu. Ona dönerek, her zamanki gibi melodrama kaçan bir tavırla, ümitsiz ümitsiz elini salladı.

— «Tanrım! Ne de çok konuşuyorlar? Susmak bilmiyorlar!»

Ned, telefon konuşmalarından ve aksi müşterilerden hiç hoşlanmadığını iddia ederdi. Halbuki aslında o münakaşa etmekten, bütün şirinliğini kullanarak, karşısındakini yumuşatmaktan pek hoşlanmazdı. Jim, ne kadar sessiz ve sakinse, o da o kadar gürültücü ve neşeliydi. Jim, ne kadar ihtiyatlı ve düşünceliyse, o da o kadar gevezeydi. Bu suretle birlikte gayet güzel çalışabiliyorlardı.

Ned, sandalyesinde arkasına yaslanarak, ortağına neşeli bir tebessümle baktı. O da ağzını açmadan, Jim Ned'in bir şeyler düşünmüş ve karar vermiş olduğunu anladı.

— «İşin var mı?»

Jim, «Mallinson projesiyle meşgulüm,» diye cevap verdi.

— «O iş acele değil.» Ned, Jim'e bir mektup uzattı. «Bu sabah geldi. Şu evini sattığın Mrs. Biddulph'dan.»

Mrs. Biddulph... Mahzun gözlü, ince vücutlu genç dulun adı Mrs. Biddulph'du. Ned'in, «Evin,» diye bahsettiği de asırlardan beri Dawson ailesine ait olan malikâneydi. Şimdi yabancıların elindeydi bu. Jim, birdenbire heyecan ve merakının uyandığını hissetti. Fakat bunu arkadaşına göstermeğe çalıştı. Ned'in kendisiyle alay etmesini istemiyordu.

Ned, «Senin Unga'ya gidip, evde yapacağı bazı değişiklikler hakkında fikir vermeni istiyor,» dedi.

Jim, mektubu okumağa başlamıştı bile. Bunda fazla bir şey yoktu. Mrs. Biddulph, eve yerleşmişti. Bir şikâyeti de yoktu. Fakat yaşayış tarzına uyması için evde bazı değişiklikler yapılması lâzım geldiğini düşünüyordu. Bu değişikliklerin ne olduğundan bahsetmiyordu genç kadın. Fakat, Mr. Dawson'un bizzat adaya gelmesini istiyordu. Zira evin içini dışını en iyi o biliyordu.

Jim, mırıldandı. «Fazla malûmat vermemiş.»

Ned, güldü. «Bu o kadar mühim mi? Onun gibi güzel vücutlu, genç ve zengin bir dul! Mrs. Biddulph'a o adada bir kaç gün geçirmeği ben de isterdim.»

Hakikaten bu çok hoş bir şey olacaktı. Jim, Mrs. Biddulph gibi güzel bir kadının Hebride'lerde inzivaya çekilmesinin sebebini bir türlü anlıyamamıştı. Orada doğup büyüyenler için adaların, insanın tesirinden kurtulamadığı garip bir cazibesi vardı. Yerliler, başka yere kaçmağı ister, bunu yaparlardı da. Fakat adaları hiç bir zaman unutamazlardı. Bu gizli bağ hiç bir zaman da kopmazdı. Hebride'lere gelen ziyaretciler, adaların gizli büyüsüne kapılırlardı ama ancak bir kaç gün sürerdi bu. Bir kış, en romantiklerinin bile aklını başına getirmeğe yeterdi. Halbuki bu şık ve zarif kadın adaya yerleşeli epey olmuştu. Şikâyet ettiği de yoktu.

Jim, başını salladı. «Onun ev hakkında ne düşündüğünü öğrenmeği çok istiyorum.»

Ned, «Şansını zorlama,» diye cevap verdi. «Ona bir sürü sual sorarak, kadının aklına türlü şeyler gelmesine sebep olma. Mrs. Biddulph'un evi aldığına pişman olmasını istemiyorsun, değil mi? Kadın sana o eski ev için bir hayli para verdi. Her halde, kendi kendine, 'Buna değer miydi?' demesini istemezsin?»

Hakikaten Deirdre Biddulph tam zamanında yetişmeseydi, Jim malikâneye belki on sene alıcı bulamazdı. Genç kadına çok şey borçluydu o. Sonra... Jim, Deirdre Biddulph'u tekrar görmeği de arzu ediyordu.

— «Hemen gitmemi istiyor musun?»

— «Sanki bu bir angaryaymış gibi bir tavır takınma. Sana böyle bir iş bulduğum için bana para bile vermen lâzım.»

Son yirmi senede bir çok yerde ve oralara gitme usullerinde büyük değişiklikler olmuştu. Fakat Unga da pek az şey değişmişti. Son zamanlarda insan hemen her istediği yere uçakla gidebilirdi. Ama Unga'ya değil. Motör, Jim'in çocukluğundakilerden daha yeni ve hızlıydı. Faka tne de olsa yine motördü bu. Deniz de yine eskisi gibi coşkun ve hırçındı.

Adada da ancak bir midillinin çektiği arabayla dolaşılıyordu. Zaten bundan başka vasıta da yoktu. Tabiî bir de çukurlara batıp çıkmaktan hoşlananlar, yürümeğe kalkmaktaydılar. Jim, arabaya bindi. Yolda sarsıla sarsıla ilerlerken, zaman zaman üzerine doğru kayan bavulunu tutmağa çalışıyordu. Bisiklete binmeğe benziyordu bu. İnsan senelerce bisiklete binmez, fakat sonra seleye oturur oturmaz, bu alışkanlığını hiç unutmamış olduğunu anlardı.

Evet... Yuvasına dönüyordu o.

Bu his kendisini rahatsız etmekteydi. Vadideki ev artık onun değildi. Orayı uzun yıllar önce terketmişti. Malikâneyi ziyaret etmek için hiç bir sebep kalmayınca da ecdadının evini satmakta bir mahzur görmemişti. Sırtını adaya ve oradaki eve dönmüştü o. Fakat mazi onu bırakmak istemiyordu. Bu bozuk yoldan kaç defa böyle sarsıla sarsıla ilerlemişti? Fırtına bulutlarının yeşil yamacın üzerinde toplanmasını kaç defa seyretmişti? Güneşte

Fakat iskambiller bütün bunları nasıl biliyorlardı? Schreck, nereden öğrenmişti? Bir insan karşısındakinin kafasının içini görebilir, oradaki acaip hayalleri, düşünceleri okuyabilir miydi?

bile kurşunî duran deniz, çocukluğunun bir parçasıydı. Bu daima, çıplak iki tepenin arasında gözükürdü.

Araba, eve giden toprak yola saparken, tekerlekler zangırdadı. Jim'in, istememesine rağmen, bütün sinirleri gerilmişti. Buradan ayrıldığına hiç bir zaman üzülmemişti. Ona kadar sürdüğü hayat da hoşuna gidiyordu. Fakat burada, kendisinden bir şeyler vardı. Bu adayı hiç bir zaman tamamiyle unutamıyacaktı.

Birdenbire bir tepenin arkasında malikâne belirdi. Sanki ayrıldığı gün, bina da orada donup kalmıştı. Buna ne güneş, ne de yağmur tesir etmişti. Kapının yanındaki kapıcı kulübesi de yine eskisi gibiydi. Herkes Roma'nın değişmediğinden, Paris ve Londra'nın ananelerinden hayranlıkla bahsederdi. Halbuki onlar bu sözleri söylerlerken, duvarlar yıkılır, bir çok sokaklar tanınmıyacak hale sokulurdu. İnsanın ananeleri, değişmezliği iyice anlıyabilmesi için Unga'ya gelmesi lâzımdı. Bu adada hiç bir şey değişmezdi. Hatta insana hiç bir şey çürümezmiş gibi de gelirdi. Sanki her şey daima aynıydı.

Yalnız, ev artık Dawson'lara ait değildi.

Araba, ön avluda durdu. Jim, arabacıya parasını vererek, bavulun aldı ve kapıya doğru yürüdü. Bu kapıyı açmağa o kadar alışmıştı ki, farkına varmadan cilâlı tokmağa doğru uzandı. Sonra da duraklıyarak, çıngırağın ipini çekti.

Kapıyı açan olmadı. Jim, ipe tekrar asıldı. Yine aynı şey... Çıngırak, tiz bir ses çıkararak, çaldı ve bunu derin bir sessizlik takip etti.

Gülünçtü bu. Eski günlerde bu kapı hiç kullanılmazdı. Annesiyle babası misafir bekledikleri zaman yan kapı açık bırakılırdı. Dostları daima o kapıdan girerlerdi. Bilmedikleri, beklemedikleri kimselere gelince... Böyleleri yoktu zaten. Onlar Unga'da herkesi tanırlardı.

Jim, kapıyı itti. Bu, iç çekişini andıran bir gıcırtıyla ağır ağır açıldı.

Birdenbire biri Jim'in omuzunu yakaladı.

— «Hey!»

Jim Dawson, sendeledi. Az kalsın, karanlık gölgelere bürünmüş olan hole yuvarlanıyordu. Hiddetle döndü.

Bu yaşlı, buruşuk surat başkaları için korkunç olabilirdi belki. Ama Jim için öyle değildi. Genç adamın, hiddeti geçiverdi. Jim, titrek bir sesle gülmeğe başladı.

— «Caleb!»

— «A! Küçük bey!»

— «Nasılsın Caleb?»

Caleb McFarlane, eline sarılırken, Jim yine evine dönmüş gibi bir hisse kapıldı. Kendisini bildi bileli Caleb bu malikânedeydei. Jim'in dostu, ya-

(Lütfen sayfayı çevirinîz)

KILIÇLARIN GÖLGESİNDE

Karaoğlan, Fırat nehri dolaylarında dolaşırken, Emircan adlı soylu bir Türkle tanışır. Emircan onu babasıyla tanıştırmak ister. Fakat kaleyi, Arapların baskınına uğramış bulurlar. Karaoğlan ve Emircan da esir düşerler...

ramazlık ettiği zamanlarda da sırdaşıydı.

— «Geri döneceğinizi bilmiyordum, küçük bey.»

— «Mrs. Biddulph evin bazı yerlerini değiştirmek istiyor. O evde mi acaba? Başkaları var mı?»

Caleb, gerileyerek, ellerini beline dayadı ve pencerelere baktı. Sanki orada bir çehrenin belireceğini umuyordu. Düşünceli düşünceli, «Hımm...» diye mırıldandı. «Torunumun burada olması lâzım. Torunum Valda'nın. Her halde onu hatırlıyorsunuz...»

Jim'in yanından uzanarak, çıngırağın ipini çekti. Duvarın içinden tiz bir ses yükseldi. Ve bu, Jim'in yaratamadığı o mucizeye sebep oldu. Kapı birdenbire açıldı.

Eşikte on dokuz yaşlarında bir kız belirdi. Sarı pırıltılı saçlarını sıkıca geriye doğru taramış, bu yüzden gözleri iyice çekikleşmişti. Klâsik bir güzelliği vardı onun. Fakat şimdi çehresinde yepyeni, somurtkan bir ifade belirmiş.

Jim, «Bu ifade yeni» diye düşündü. «Yeni...» Malikâneye nadiren geldiği zaman onu görmüştü. O zamanlar Valda neşeli, hareketli bir kızdı. Bu mağmum ada bile onun neşesini söndüremezdi. Belki de mevsimlerin arka arkaya geçmesi, o soğuk kış geceleri nihayet kızı da değiştirmiş, onu dünyaya küstürmüştü.

Caleb, «Valda,» dedi. «Hanım evde mi?»

— «Yukarıda.» Bu cevap, malikânenin arkasındaki kayalık tepeler kadar sert ve haşindi.

Jim, sordu. «Beni hatırlamadın mı?»

Kız, cevap vermedi bile. Jim'in tebessümüne gülümseyerek mukabele etmek lüzumunu da duymadı. Sessiz sedasız, kapıyı daha da açtı. Jim, içeri girerken omuzunun üzerinden geriye baktı.

-«Sonra görüşürüz, Caleb.» Hol soğuk ve karanlıktı. Fakat Jim, bir kaç adım attıktan sonra sahanlıktan süzülen ışığın aydınlattığı yere erişeceğini biliyordu. Işık burada dümdüz bir çizgi gibi uzanmaktaydı.

Genç adam, bavulunu yere bırakarak, etrafına bakındı. Burada bazı degişiklikler olmuştu. Eşyaların çoğu eskiden olduğu gibi adada yapılan basit fakat biçimli şeylerdi. Fakat bunlar Jim'in annesinin hiç de hoşuna gitmeyeceği bir şekilde yerleştirilmişti. Sonra yeni bir iki parça vardı. Herhalde Mrs. Biddulpy bunları sonradan getirtmişti.

Yukarıdan bir ayak sesi aksetti. Jim, başını kaldırdı.

Deirdre Biddulph, sahanlıkta duruyordu. Misafirinin kim olduğunu iyice anlamak istiyormuş gibi hafifçe öne doğru eğilmişti. Bu, belki bir roldü. Belki de genç kadın son dakikada ani bir utangaçlığa kapılmıştı. Herhalde beklenmedik birinin paldır küldür geleceğini sanmıyordu.

Sonra genç kadın merdivenlerden telâşla indi. Mimara elini uzatırken, halinde alâlâde nezaketten fazla bir şey, bir sıcaklık ve heyecan var gibiydi.

— «Mr. Dawson, hoş geldiniz! Bu kadar çabuk geleceğinizi tahmin etmemiştim.»

Elleri birbirini buldu. Genç kadın, Jim'in hatırladığından daha da güzeldi. Mimar Deirdre Biddulph'un biraz sun'i tavırlı olduğunu düşünmüştü. Onda ser çiçeklerini hatırlatan bir şeyler olduğunu sanmıştı. Yani çok güzel olan fakat o derecede de bakım isteyen çiçeklere. Genç adam, kadının Hebride'lerinkinden daha yumuşak bir iklime ihtiyacı olduğuna da inanmıştı. Fakat artık bundan emin değildi. Unga'lılar, Mrs. Biddulph'un hiç bir zaman olamıyacağı bir şekilde sağlam ve sıhhatliydiler. Lâkin genç kadının da gizli bir kuvveti vardı. Rengi çok uçuk, kurşunî gözleri esrarlıydı. Buna rağmen, bir hayli canlıydı o. Jim'le ilk karşılaştıklarından beri kendisini iyice toplamıştı anlaşılan. Ada onu sağlamlaştırmamıştı belki. Fakat genç kadın, gizli bir hayat kaynağı bulmuş gibiydi.

Jim, biraz kıskançlığa benzeyen bir hisle, «Buraya iyice alışmış,» diye düşündü.

Sonra, mahcup bir tavırla, «Evle alâkalı fikirleriniz beni çok ilgilendirdi,» dedi. «Yani, bazı değişiklikler yapmak istemeniz. Bu iş için bizim büroya müracaat ettiğinize ne kadar memnun olduğumu söylememe her halde hacet yok?»

Mrs. Biddulph, Valda'ya doğru döndü. «Mr. Dawson için misafir yatak odasını hazırlar mısın, Valda?»

Genç kız, ağır ağır yanlarından uzaklaştı. Sanki istemeye istemeye gidiyormuş gibi bir hali vardı. Her halde konuşulanları duymağı arzu ediyordu. Her şeyin merakını uyandırdığı bir yaştaydı o. Bir iki kelimeyi bile günlerce düşünebilirdi. Zira Unga da meşgul olunacak fazla bir şey yoktu.

(Devamı 32. sayfada)

Emir El Yakub'un adamları bir ateş yakıp, uzağına dağıldılar. Heybeler açıldı. Yiyecekler, besili tavuklar, kuzular ortaya çıktı, ateşteki yaş sırıklara geçirildi. Karaoğlan ve Emircan, unutuldukları köşeden yutkunarak onları seyrediyorlardı...

BİZİ BURADA AÇ, SUSUZ BIRAKIP KEYİF ÇATMAYA HAZIRLANIYORLAR AKILLARINCA... ELİMİ BAĞLIYAN ŞU İPLERDEN KURTULMAK ÜZEREYİM. ŞİMDİ GÖRÜR ONLAR!
KAÇMAYI TASARLIYORSAN BOŞUNA UĞRAŞMA... ATLAR ÇOK UZAKTA. BAŞINDA DA BİR BÖLÜK ARAP VAR...
KAÇMAYI DÜŞÜNEN KİM? AKLIM ŞU İKİ PİLİÇTE. ÖNCE KARNIMIZI DOYURALIM.
NE YAPACAKSIN, NASIL YAPACAKSIN DOĞRUSU ANLAMIYORUM.
SANA Tİ-YEN-ŞAN'LI HİNTLİNİN KIRBAÇ OYUNLARINDAN SÖZ ETMİŞTİM GALİBA...
SEN DUA ET DE PİLİÇLERE YETİŞECEK KADAR UZUN OLSUN ŞU İP!
Karaoğlan, ucuna bir taş bağladığı ipi savurdu. Ateşte kızaran piliçlere doladı...

Biraz sonra...
O NE?.. PİLİÇLERİN EN GÜZEL İKİSİNİ KİM ALDI BURADAN? TEZ ÇIKSIN ORTAYA! YOKSA...
HANGİ AÇ İT OĞLU İT ALDI BİZİM PİLİÇLERİ ACABA? EĞER ONU BULURSAM...
23
BU İŞ SENİN İŞİN CEBBAR! BANA OYUN YAPMA, ÇIKAR TAVUKLARI..!
AĞZINI TOPLA RAZİ... BABANIN MEZARINA RAHMET OKUTMA BANA ŞİMDİ... ONLARI SEN ARAKLADIN!..
İki Arap küfürleşedursunlar bizimkiler uzandıkları yerde iki tavuğu iç etmekle meşguldüler
Ertesi gün yine yola çıktılar. Karınları doymuş olan iki arkadaşın pek şikâyetleri kalmamıştı. Yalnız bu gidişin sonu kafalarını son derece meşgul ediyordu...

24
KONUŞMAYIN YÜRÜYÜN KÖPEKLER!
AMAN, SAKIN ÖFKELENME KARAOĞLAN... MUSUL'A VARINCA BABAMI TANIYANLAR SEVENLER ÇIKACAKTIR. SIKINTIYA DÜŞMEDEN KURTULACAĞIMIZI SANIYORUM...
HAYDİ GÖZÜMÜZ AYDIN! MUSUL GÖRÜNDÜ!
O günün akşamı, güneşin yeni battığı sırada, küçük kafile, çevresi yüksek taş duvarlarla kuşatılmış Musul şarına ulaşmıştı...

Yoksul insanların doldurduğu dar dolaşık sokaklardan geçtiler. Yol bitmek bilmiyordu. Sonunda bir sarayın kapısından içeri alındılar...
HEEY! GÖZÜNÜZÜ AÇIN..! EMİR EL YAKUB'UN SARAYINA GELDİNİZ... CANLI VE ÇEVİK GÖRÜNÜRSENİZ HEM BEN KAZANIRIM HEM DE SİZ İYİ MUAMELE GÖRÜRSÜNÜZ.

Şişman Arap öne düştü, yüksek sütunlar arasından geçip bir mermer salona girdiler...
EY, BİZLERİ KORUYAN, SAVUNAN, BARINDIRAN ULU EMİRİMİZ... SANA BAĞLI İNANMIŞ KULLARININ GETİRDİKLERİ SAVAŞ GANİMETLERİNE BİR BAKMAK LÜTFUNDA BULUN!..
ALTIN VE GÜMÜŞ EŞYALAR, MÜCEVHERLER, DEĞERİ YÜKSEK SİLAHLAR VE GÜRBÜZ ESİRLER... LÜTFEN KABUL BUYURUN YA EMİR!..
AFERİN CAMAL! BU İYİ ÇALIŞMANIN, ÜSTÜN GAYRETİNİN MÜKÂFAATINI GÖRECEKSİN! ŞU ESİRLERİ GETİR ÖNÜME!..

EMİRCAN, GÖRDÜN MÜ... BURADA HRİSTİYAN ŞÖVALYELER VAR. TUHAF ŞEY!
EMİR EL YAKUP, İHANETİ BU KADAR İLERİ GÖTÜRDÜ DEMEK HA... ALLAH KAHRETSİN ONU!
ŞU İKİ DELİKANLI BİZİ GÖRÜNCE PEK ŞAŞIRDI. YAKINDA BÜTÜN İSLÂM DÜNYASI ŞAŞKINA DÖNECEK!
KILIĞINDAN SOYLU BİRİNİN OĞLUNA BENZİYORSUN DELİKANLI. SENİ SARAYIN KÜTÜPHANESİNE HİZMETÇİ YAPTIM...
NASIL BUYURURSAN ÖYLE OLSUN YA EMİR EL YAKUB. AMA BENİ YOLDAŞIMDAN AYIRMA BİRLİKTE ÇALIŞALIM.
ONLARIN RİCASINI KABUL ET YA EMİR!
BENİM DE BÖYLE ZEKİ İKİ GENCE İHTİYACIM VARDI. ONLARA İYİ BAKACAĞIMA SÖZ VERİYORUM.
AL BAKALIM RİKARDO! İSTEDİĞİN OLSUN. AMA DİKKAT ET, BUNLAR İYİLİKTEN ANLAMAZ, HAŞARI İKİ GENCE BENZERLER!

GELİN BAKALIM DELİKANLI-LAR. BUNDAN SONRA HEP BİRLİKTE BURADA ÖMÜR TÜKETECEĞİZ. İŞİNİZİ YARIN ANLATIRIM ŞİMDİ BİR GÜZEL YATIP UYUYUN !.
28
Bir kaç gün sonra sarayın kitaplığında...
ÖF! NE TOZ BE! VURDUKÇA TOZUYOR. OKUNMADIKTAN SONRA BUNLARI TEMİZ TUTMANIN FAYDASI NE ANLAMIYORUM Kİ...
NE O, HALİNİZDEN MEMNUN DEĞİL MİSİNİZ YOKSA... İSTERSENİZ SİZİ BAŞKA BİR YERE VERSİNLER. NE DERSİNİZ ?..
YOO! HAYIR, ŞEY. AMA...
EMİRCAN'IN SÖYLENDİĞİNE BAKMA SİNYOR RİKARDO. HALİMİZDEN VE SİZDEN ÇOK MEMNUNUZ. YALNIZ ANLAMADIĞIMIZ BİR ŞEY VAR !..

EMİR EL YAKUB GİBİ BİR MÜSLÜMANIN SARAYINDA HRİSTİYAN ŞÖVALYELERİNİN NE İŞİ VAR. ONLAR DÜŞMAN SAYILMAZLAR MI?
29
HEH HEH! ÇOK TOYSUNUZ! BİRTAKIM İNSANLAR MENFAA. İÇİN NE DİN TANIRLAR NE İMAN. BENCE SİZİN EL YAKUB'LA BİZİM PRENS PEDRALBA ARASINDA BİR FARK YOK!..
İKİSİ DE KÖTÜ.. AÇGÖZLÜ VE HIRSLI!.. ONUN İÇİN İYİ ANLAŞIYORLAR...
BU BİRLEŞMEDEN ÇIKARLARI NE OLACAK ACABA?..
SİZ YA GERÇEKTEN ÇOCUKSUNUZ YA DA BENİ KONUŞTURUP AĞZIMDAN LÂF ALMAK İSTİYEN İKİ AÇIKGÖZ CASUSSUNUZ...
AMA BENCE İRİ KIYIM SAF İKİ ÇOCUKSUNUZ... ONUN İÇİN SÖYLEMEKTE BİR SAKINCA GÖRMÜYORUM. EMİR EL YAKUB, SELAHATTİN-İ EYYUBİ'NİN YERİNE GÖZ KOYMUŞ!..

ŞÖVALYE PEDRALBA DA İNGİLİZLERİN KRALI ASLAN YÜREKLİ RİŞAR'I GÖZDEN DÜŞÜRÜP HAÇLI ORDULARININ BAŞINA GEÇMEK İSTER. KUDÜS MÜSLÜMANLARDAN ALINIRSA İKİSİNİN DE İSTEĞİ GERÇEKLEŞEBİLECEK.
EMİR EL YAKUB, BU KORKUNÇ EMELİ UĞRUNA SELAHATTİN-İ EYYUBİ'YE ARKADAN BIÇAK SALLIYOR HA... BU ALÇAKLIĞI HİÇBİR ZAMAN YAPAMIYACAK!
Sarayın mermer avlusunun ötebaşında karanlık suratlı bir asker belirmişti. Kaba adımlarla Karaoğlan'la iki dostunun üstlerine doğru yürüyordu...
PEK KORKUNÇ BİR GÖRÜNÜŞÜ VAR. KÜÇÜK DAĞLARI SANKİ BU YARATMIŞ. ONA TEMİZ BİR KÖTEK ATMAK İSTERDİM AMA...

EMİR EL YAKUB, BU KORKUNÇ EMELİ UĞRUNA SELAHATTİN-İ EYYUBİ'YE ARKADAN BIÇAK SALLIYOR HA... BU ALÇAKLIĞI HİÇBİR ZAMAN YAPAMIYACAK!
ŞŞŞT!.. SÖYLEDİKLERİMİ DUYMAMIŞ OLUN ÇOCUKLAR. ŞÖVALYE PEDRALBA'NIN SEYİSİ GELİYOR. SURATSIZ VE TAŞ YÜREKLİNİN BİRİDİR.
PEK KORKUNÇ BİR GÖRÜNÜŞÜ VAR. KÜÇÜK DAĞLARI SANKİ BU YARATMIŞ. ONA TEMİZ BİR KÖTEK ATMAK İSTERDİM AMA...
SAKIN HA! ONA GÜLÜMSEYİN. ŞIMARIK AYININ BİRİDİR. SAYGI GÖRMEK İSTER. YOKSA KAVGA ÇIKARIR...

NE OLUYOR BE! ÖNÜNE BAKSANA!
32
RİKARDO DENEN KOCA BUNAK! SÖYLE ŞU UŞAKLARINA BANA YOL VERMESİNİ ÖĞREN-SİNLER!
AMA BU SEFER SEN ÜSTÜMÜZE ÜSTÜMÜZE GELDİN. BİZE KIZMAĞA HAKKIN YOK!
NE DEDİN? BANA CEVAP VERİYORSUN HA?.. SENİN BEY-NİNİ DAĞITAYIM DA GÖR!
ARTIK ÇOK OL-DUN SEN!
HEEY! ARKADAŞIM! ŞU DÜNYA GÜZELİ YÜZÜNÜ BANA ÇEVİRİR MİSİN BİRAZ!
NE?.. BANA MI SÖYLÜYOR-SUN?..

33

SENİ FAZLA ŞİŞİRMİŞLER DOSTUM. BİRAZ SOPA YERSEN AKLIN BAŞINA GELECEK, BANA DA DUA EDECEKSİN!
BEN SANA GÖ... AAAH!

BU İYİLİĞİ DE HERKESE YAPMAM. SENİ NEDENSE PEK SEVDİM. ŞEYTAN TÜYÜ VAR SURATINDA!

BİRAZ ÖNCE BOŞ BULUNDUM, AMA ŞİMDİ AYNI OYUNU OYNIYAMIYACAKSIN BANA...!
ÖYLE Mİ SANIYORSUN BEYGİR DIŞKISI...!
36
BENİ UNUTTUN GALİBA ARKADAŞ! ÇORBADA TUZUM BULUNSUN İSTERDİM.
VAY BABASININ MEZAR TAŞINA...!
Seyis salonun kapısına uçtu. Süslü birtakım elbiselerin arasına düştü.

Gelenler, Emir El-Yakub ile Şövalye Pedralba ve bazı saray ileri gelenleri idiler...
NE OLUYOR BURADA? RİKARDO BU GENÇLERİ DÖĞÜŞTÜRMEK İÇİN Mİ İSTEDİN BENDEN!..
RİKARDO'NUN SUÇU YOK SAYIN EMİRİM. BU SEYİS BOZUNTUSU ONU DÖVMEK İSTEDİ, BİZ DE ENGEL OLDUK. MESELE BUDUR!
EVET EFENDİMİZ BU GENÇ DOĞRU SÖYLÜYOR.
ÖZÜR DİLERİM ŞÖVALYE, AMA SUÇ SİZİN SEYİSTE GÖRÜNÜYOR. BU İŞİ KAPATALIM.
HAYIR! SEYİSİME KALKAN EL BANA KALKMIŞ DEMEKTİR. BÖYLE DURUMLARDA NE YAPILMASI GEREKİYORSA O YAPILMALI...

BÖYLE DURUMLARDA İKİ TARAF AYNI SİLAHLARLA DÜELLO EDER, ŞÖVALYE... TABİİ BÖYLE CAHİL BİRİ SİZİN GİBİ ÜNLÜ BİR ŞÖVALYE İLE KILIÇ ÖLÇÜŞTÜREMEZ...
38
HAYIR, EMİR HAZRETLERİ. DESTUR VERİRSENİZ ŞU KÜSTAH İSPANYOLA, BİR TÜRKÜN NASIL DÖĞÜŞTÜĞÜNÜ GÖSTERMEK İSTERİM...
O HALDE MESELE YOK! SİLAH SEÇMEKTE ÖNCELİK SİZİN ŞÖVALYE... NEYLE DÖĞÜŞMEK İSTERSİNİZ?..
BÜTÜN SİLAHLARI İYİ KULLANIRIM, AMA KILICI TERCİH EDERİM. ŞU EDEPSİZİ DİLİM DİLİM BÖLMEK İSTİYORUM.
HARMAN ORDAYSA ÖLÇEK BURADA ŞÖVALYE! SENİN KILICINA KARŞI BEN SADECE ŞU KIRBACIMI KULLANACAĞIM.
SARAYIN ARKA BAHÇESİ BU KAVGANIZ İÇİN EN UYGUN YER! İKİNİZİN DE İYİ ŞANS DİLEMEKTEN BAŞKA BİR ŞEY YAPAMAYIZ!..

Bahçenin orta yerinde portakal ağaçlariyle çevrili geniş bir alan vardı. İki kavgacı ve seyirciler yerlerini aldılar..
BİRAZ ÖLÇÜSÜZ BİR KAVGA OLACAK, DEĞİL Mİ ?..
39
OĞLAN DA KILIÇLI OLSA İYİ BİR KAVGA SEYREDERDİK, AMA KENDİSİ İSTEMEDİ, NE YAPALIM...
BU SÜT KUZUSUNUN POSTUNDAN SİZE BİR AYAK YASTIĞI YAPTIRACAĞIM YA EMİR!
ÇOK CÖMERTSİNİZ DOSTUM PEDRALBA...YALNIZ "HASMINI KÜÇÜK GÖRME KARINCA BİLE OLSA" DİYE BİR SÖZÜMÜZ VARDIR.
Emir El Yakub'un sözleri Hristiyan Şövalyenin öfkesini kamçıladı. Kılıcını çekip havada ıslıklar çaldırarak yürüdü.
UZAT KULAKLARINI DELİKANLI. SENİ ADAMA BENZETEYİM.
KARAOĞLAN BU HATAYI İŞLEMEMELİYDİ. ŞÖVALYE USTA BİR SAVAŞÇIYA BENZİYOR...
Fakat ansızın havada bir şaklama duyuldu ve .....
HEEEY! TOLGAM UÇTU!..

KOCA KAFANA DEMİR TAS PEK YAKIŞMAMIŞTI ŞÖVALYE... SENİ DON GÖMLEK BIRAKACAĞIM!
Şövalye Pedralba, neye uğradığını anlıyamamıştı. Bir şaklama daha duyuldu ve elinden kılıcı uçtu...
SANA HADDİNİ BİLDİRMEK... AMAN KILICIM!
YARIDA KALAN LAFINIZI ŞİMDİ TAMAMLIYABİLİRSİNİZ, SAYGI DEĞER ŞÖVALYEM!..
Fakat o sırada umulmadık bir şey oldu. Şövalye, koynundan uzun bir bıçak çıkardı...
SON SÖZÜMÜ SÖYLEMEDİM DELİKANLI. ŞİMDİ GÖRÜRSÜN.

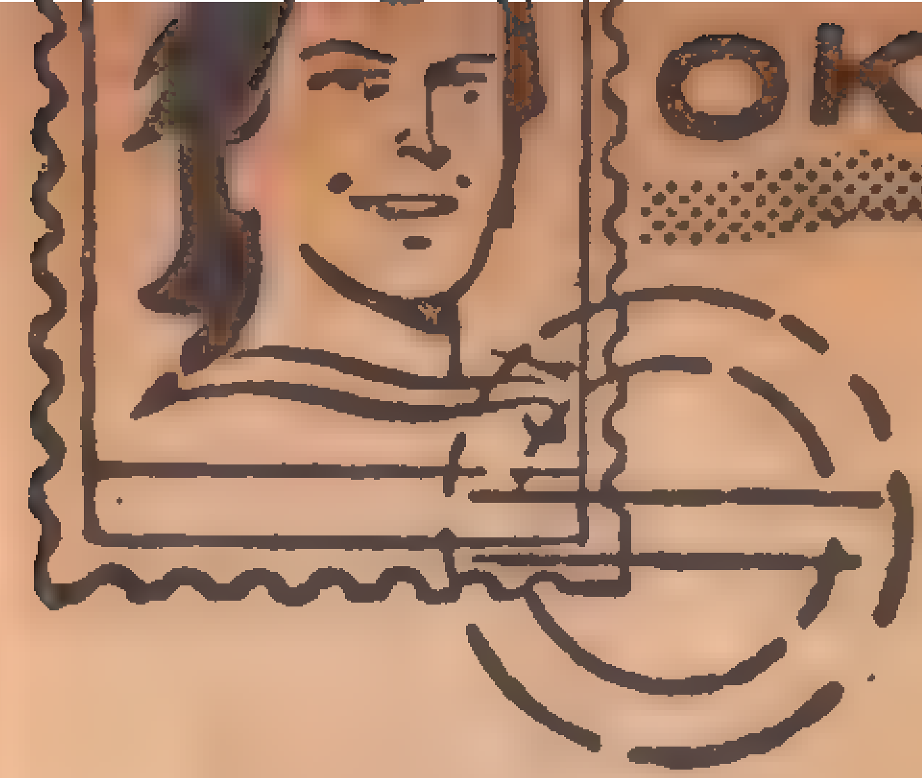

OKUYUCULARLA BAŞBAŞA

Nilgün Günay — İstanbul

«Ben N.H.O.O. okuluna gidiyorum. Karaoğlan'ın her çıkan sayısını günü gününe alır, okurum. Evimde Karaoğlan kitaplarından başka hiçbir kitap bulundurmam. Güzel aşk sahneleri, heyecanlı seferleri ve tatlı yüzü ile bizi kendine bağlayan Karaoğlan'dan bazı isteklerim var.

1 — Aşk sahnelerine daha çok yer ayrılması mümkün mü?

2 — Karaoğlan'ın daha uzun yayınlanmasını doğru bulmuyor musunuz?

3 — Günümüzün şarkılarını ve solistleri ile beraber resimlerini bir müzik köşesi halinde ayırabilir misiniz?

4 — Arkadaki Red Kit'in yerine Karaoğlan'ın önemli özelliklerini veya film romanını resimle yahut resimsiz şekilde çıkaramaz mısınız?

5 — Karaoğlan'ın bir kartpostal resmini adresime göndermenizi rica ederim.»

İlginize teşekkürle hemen cevaplarımıza geçelim:

1 — İlk arzunuzu yerine getirmek imkânsız. Çünkü Karaoğlan, herşeyden önce bir kahramanlık dergisidir.

2 — İkinci arzunuzdan çıkardığım anlama göre, Karaoğlan maceralarını daha çok vermemizi istiyorsunuz ama, bugünkü takadımız haftada ancak 20 sahife çizebilmeye yetiyor.

3 — Bu arzunuzu ilerde belki yerine getirebiliriz.

4 — Karaoğlan'ın fotoromanı ilerde ayrıca çıkacağı için bu arzunuzu da Karaoğlan'da yerine getirmek imkânsız.

5 — Elimizde Karaoğlan'ın kartpostal resmi yok. Lütfen yakında vereceğimiz ilâvemizi bekleyiniz.

Hamdi Duran — Burhaniye

«Ben de Karaoğlan okuyucularındanım. Şimdiye kadar sizden epey Karaoğlan cildi aldım; fakat hiç birisini kendi adresimi verip te istemedim. Çünkü babam kızıyor. Hep arkadaşlarımın adreslerini verip, sizden Karaoğlan kitabı istetiyorum. Karaoğlan gibi bir kahraman yarattığınız için sizi candan kutlar, sizin, Kartal Tibet'in ve Tülin Elgin'in birer imzalı fotoğraflarını göndermenizi rica ederim.»

Babanızın tutumu çok garip. Ama acaba dersleriniz iyi gitmiyor da ondan mı? Kartal Tibet'le Tülin Elgin'in imzalı resimlerini kendilerinden istemenizi rica ederiz. Her ikisinin adreslerini geçen sayılarımızda vermiştik. Suat Yalaz'ın resmini yakında postalıyacağız.

Hasan Karaaslan — İstanbul

«Ben ve ağabeyim Karaoğlan'ın birer müptelâsı haline geldik. Fakat insanların daima yenilik aradığı gibi biz de mecmuamızın üzerinde bazı yenilikler yapılmasını arzu ediyoruz.

1 — Karaoğlan'ın renkli çıkartılabilmesi mümkün müdür?

2 — Acaba bizlerin ve diğer Karaoğlan okuyucularının yazacağı şiirleri ve hikâyeleri bir sayfa ayırarak yayınlayamaz mısınız?

3 — Suat ağabeyin bir resmini adresimize göndermenizi rica eder işlerinizde başarılar dileriz.»

Cevabımızı sıra ile veriyoruz:

1 — Bugün için imkânsız. İlerde belki. 2 — Bugünkü şeklinde bu arzunuzu da yerine getirmeğe imkân göremiyoruz. 3 — Suat Yalaz'ın resmi yakında yollanacak.

★

Hepinize sevgi ve selâmlar.

RED KİT / Mahkemede
BÜYÜK DÜELLO
BED' TİKET'E KARŞI ROY BEAN
MÜSABAKA POKER DE OLACAK
KAYBEDEN BU ŞEHİRDEN GİDECEK.
HABER ŞEHİRE YAYILMIŞTI...
NE KADAR İSTERSEN VERECEĞİM BEN BANKACIYIM!
OKUMAN YOK MU?.. OTELDE YER KALMADI!..
ESKİ GÜNLERİ HATIRLADIM!
EVET EFENDİM!
LÂNGIRT'A TRENLER GELİYORDU...
SAM! KAZANA FAZLA KÖMÜR ATIYORSUN...
AMA ŞEHRE VAKTİNDE VARIRSAK YOLCULAR MÜKÂFAAT VERECEK!
İNŞALLAH MÜKÂFAAT VERİRLER. YENİ BİR LOKOMOTİF ALMAMIZ LÂZIM!..
LÂNGIRT
37

MÜSABAKA YERLERİ BİLETLERİ SATILIYORDU...
YERLERİNİZİ AYIRIN. BAŞKA YERDE SATILMAZ!
YERİNİZİ BURADAN AYIRTIN! BAŞKA YERDE SATILMAZ!!!
NİHAYET BÜYÜK GÜN GELDİ...
Kukurikukuuu!
BİR KAÇ DAKİKA İÇİNDE ŞEHİR BOŞALMIŞTI...
...ZİRA HERKES REİ KİT'LE BERABER MÜSABAKAYA GİDİYORLARDI...
BAKIYORUM SEN DE YÜRÜYORSUN DEDE!
N'APALIM EVLÂT. BU PARTİYİ SEYRETMELİYİM!

KOLA KÂĞIT KOYMA YOK; SİLÂH KULLANMA YOK! SADECE OYUN OYNANACAK!!!
BAŞLAYIN!
Boingg!..

HMMM!
HMMM!
DÖRT AS! DÖKÜL PARALARI!
YAA!
...GARİP TESADÜF!.. BENDDEDE DÖRT AS VAR!!!
HİLE BU! BİR DESTEDE SEKİS TANE AS OLUR MU?
HİLEYİ BET TİKET YAPTI!..
HAYIR HAKİM YAPTI!..
BUNU BİR DAHA SÖYLE! ANLAMA-DIM!!!
40

DEVAMI VAR

KOLA KÂĞIT KOYMA YOK;
SİLÂH KULLANMA YOK!
SADECE OYUN OYNANACAK!!!
BAŞLAYIN!
Baingg!..

HMMM!
HMMM!
DÖRT AS! DÖKÜL PARALARI!
YAA!
...GARİP TESADÜF!.. BENDDE DE DÖRT AS VAR!!!
HİLE BU! BİR DESTEDE SEKİS TANE AS OLUR MU?
HİLEYİ BET TİKET YAPTI!..
HAYIR HAKİM YAPTI!..
BUNU BİR DAHA SÖYLE! ANLAMA-DIM!!!
40

DEVAMI VAR.

5 YOLCU

(6 ncı sayfadan devam)

Deirdre Biddulph, sağ elini usulca Jim'in koluna koydu.

— «Benimle gelin. Size ne gibi değişiklikler yapılmasını istediğimi anlatayım.»

Genç adamı, misafir salonuna soktu.

Jim, başını arkaya atarak, kendisini odanın havasına bıraktı âdeta. Adada çocukların fazla olduğu yıllarda, orada sık sık parti vermişlerdi. Neşeli partiler... Son senelerde adada fazla çocuk yoktu. Zira aileler, adadan uzaklaşıyor ve bir daha da oraya dönmüyorlardı. Gençler, bu sert hayat şartlarına uymaktan bıkıyor, suları aşarak, daha heyecanlı addettikleri şehirlere koşuyorlardı. Jimde öyle yapmamış mıydı?

Şimdi bu yüksek tavanlı upuzun odaya derin bir sessizlik çökmüştü. Salonda, annesiyle babasının zamanında olduğundan daha az eşya vardı. Mrs. Biddulph'un daha sade ve ciddî şeylerden hoşlandığı anlaşılıyordu. Jim, genç kadının zevkine hayran oldu. Odada eşya azdı ama burası fevkalâde rahat bir hal almıştı.

Dipteki duvara doğru giderlerken, Jim oradaki panodan kendisine gülümseyen melek resmine baktı. Bu da çocukluğundan kalma aşina bir resimdi.

Mrs. Biddulph, işaret etti. «Bu duvarın yıkılmasını ve iki salonun birleştirilmesini istiyorum... Yani malikânede güzel bir balo salonu olması şart.»

Jim, odada vals yapan şık çiftleri düşünerek, bıyık altından güldü. Bu çiftler nereden geleceklerdi? Unga'lılar açık havada danseder, gaydaların sesine uyarak, otların üzerinde seker dururlardı. Fakat, genç kadın haklıydı. Duvar yıkıldığı takdirde salon daha hoş bir hal alacaktı.

Jim, etrafına bakındı. Kafasından birtakım hesaplar yapıyordu.

Sessizliği Mrs. Biddulph'u endişelendirmişti. «Bu kabil değil mi?»

— «Kabil, kabil... Fakat bina eski. Karar vermeden evvel meseleyi iyice incelemem lâzım.»

—«Bu işi herkesten daha iyi halledeceğinizden emindim.»

Tabiî... Genç kadının bulacağı hiç bir mimar, evi Jim kadar tanıyamazdı. Ondan önce cetleri o evde oturmuşlardı. Ataları asırlarca malikânede yaşamışlardı. Evet, evi çok iyi tanıyordu genç adam. Ama bunun da bir mahzuru vardı. Artık malikâneyi tarafsız bir şekilde incelemesi imkânsızdı.

— «Emin olmak lâzım...»

Deirdre Biddulph, gülümsedi. Mimara, sanki onu senelerden beri tanıyormuş gibi dostçabir tavırla bakıyordu.

— «Ben bazı şeyler almak için köye ineceğim,» dedi. «Siz de duvarı istediğiniz gibi inceleyin. İstediğiniz bir şey olursa Valda veya Caleb'i çağırın.»

Genç mimar, kadının uzaklaşışını seyretti. Bütün hareketlerinde ancak vahşi hayvanların bazılarında rastlanan o ahenk ve zarafet vardı. Birdenbire Jim, «Onun bu koskocaman ev için para harcaması saçma,» diye düşündü. Genç kadının, uzun, karanlık koridorlarda dolaştığını tahayyül ediyordu. Deirdre Biddulph'un konuşabileceği, anlaşabileceği kimse yoktu. Duvarı yıktırıp, balo salonu yaptırması lüzumsuzdu. Tabiî yanında bütün bunları kendisiyle paylaşacak biri olduğu takdirde...

(Devamı Gelecek Sayıda)

Baştanbaşa resimli
Kahramanlık Dergisi

OGAN
ÇIKTI

32 Sahife ★ 75 Kuruş
BAYİNİZDEN ARAYINIZ

OGAN

Bir KARAOĞLAN Yayınıdır

Basıldığı Yer : TÜRKİYE BASIMEVİ

BOBİZOROS
ÇIK DIŞARI ! BİZ BİTİRİNCE SEN GELİR YERSİN !!.
YALANMASINDAN BIKTIM !
YAT BURAYA VE ÇAĞIRMADAN KIMILDAMA !
?!
VETERİNER
HASTAYA BENZİYOR.. AMA NEDEN ANLAYAMADIM ?
GALİBA AÇLIKTAN BAYILMIŞ... GÖTÜRÜP YEDİREYİM !..
HASTANEYE GİDER
VETERİNER
BOBİ, ARTIK GELİP YEMEĞİNİ YİYEBİLİRSİN !..
BEN ONA YATMASINI SÖYLEDİM.
BOBİ BURADA !
VUF !...
VETERİNER →
KÖPEĞİNİZİ AÇLIKTAN BAYGIN BULUP BESLEDİM. YEDİKLERİNİN PARASINI VERİP GÖTÜRÜR !
ŞİMDİ BAYILMA SIRASI BANA GELDİ !
YEMEK FATURASI 10 LİRA

OGAN

BAŞTANBAŞA RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ

Bayilerden Arayınız...

KARAOĞLAN YAYINLARI

DURAN OFSET BASIMEVİ – İSTANBUL